RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

A R R E S T

nr. 212.194 van 22 maart 2011
in de zaak A. 199.548/XIV-32.944

In zake : Dalil Akila Hugo FILET
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jürgen Millen
kantoor houdend te 3730 Hoeselt
Tongersesteenweg 4 bus 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de Minister van Justitie

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 18 maart 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van “de beslissing van de gevangenisdirecteur van Merksplas van 15 maart 2011 waarin aan verzoeker als tuchtsanctie tien dagen afzondering op celafdeling wordt opgelegd.”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een administratief dossier ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 22 maart 2011 om 11.10 uur.

Staatsraad Stephan De Taeye heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jan Schelstraete, die loco advocaat Jürgen Millen verschijnt voor de verzoeker, en attaché Xaveer Laureyns, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Alexander Van Steenberge heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker is gedetineerd in de gevangenis van Merksplas.

3.2. Op 12 maart 2011 stelt penitentiair beambte Jo Boeckx lastens de verzoeker een tuchtrapport op, waarin het volgende wordt gesteld met betrekking tot feiten die eerder die dag zouden hebben plaatsgevonden:

> "(…) Bij het bezoek van zaterdag omstreeks 15u zag mijn collega Anita S. een bezoeker van de gebroeders Filet iets doorgeven aan Filet Dalil Akila Hugo (mouw 624). Vlak nadien besluiten we de 2 gebroeders eens even op de rooster te leggen en begeef ik me samen met Joke D. naar de betrokkene zijn tafel. We vroegen de 2 gebroeders die gezamenlijk bezoek hadden, om hun zakken even leeg te maken. Voor Filet Dalil Akila Hugo was dit niet naar zijn zin en hij gooide zijn jas in volle woede op tafel. "Kijkt dan é" zei hij. We vingen bot.
>
> Even nadien besluiten we de PA. op de hoogte te brengen van dit voorval, om formulieren in orde te laten maken voor een gemotiveerde fouille.
>
> Op het einde van het bezoek gaan we met Filet Dalil Akila Hugo naar de douche. Hij had het blijkbaar op mij gemunt, en was boos.
>
> Hij beweerde dat ik hem verplicht had zijn jas uit te doen, terwijl ik enkel gevraagd had zijn zakken leeg te maken. Hij deed nadien zijn jas, in een colère, uit. Hij probeerde dan alles te verdraaien, en deed alsof ik in de fout was gegaan, terwij1 ik mijn werk gewoon uitvoerde. Tijdens de fouille zei hij nog dat we homo's waren, en dat ze hem er elke keer uithalen om te fouilleren. Ook bedreigde hij mij persoonlijk en wel met de volgende woorden:"Ik onthoud uwe naam en uwe kop wel, en ik weet u wel te vinden in uwe privé. (…)".

3.3. Op 14 maart 2011 richt de raadsman van de verzoeker het volgende mail- en faxbericht aan de gevangenisdirecteur :

> "Geachte Heer Mevrouw de directeur
>
> Ik richt me tot U namens cliënt FILET Dalil die me hedenavond contracteerde dat hij morgenochtend diende te verschijnen voor het tuchtcollege van de gevangenis zonder dat ik hiervoor een oproeping mocht bekomen.
>
> In de gegeven omstandigheden is mijn kantoor niet bij machte om morgenochtend (om 8 u 30) aanwezig te zijn doch zou ik U dank weten indien

de behandeling van deze zaak uitgesteld kan worden naar woensdagochtend (8 u 30) zodoende wij cliënt kunnen bijstaan (hetgeen uiteraard een fundamenteel recht van verdediging is).

Mag ik U verzoeken hierop in te gaan gezien de tucht uiteraard binnen 7 dagen behandeld dient te worden en deze termijn bij het einde van de week pas verstrijkt?

Met oprechte groeten".

3.4. Op 15 maart 2011 wordt de verzoeker met betrekking tot de hem ten laste gelegde feiten gehoord zonder de bijstand van zijn advocaat.

3.5. Eveneens op 15 maart 2011 legt de gevangenisdirecteur de verzoeker de tuchtsanctie van tien dagen afzondering op celafdeling op.

Dit is de bestreden beslissing, die als volgt is gemotiveerd:

"Overwegende:

-Dat betrokkene zich schuldig heeft gemaakt aan aannemen van zaken tijdens bezoek en bedreigingen ter attentie van personeel.

-Dat hij de feiten (…) niet toegeeft, hoewel het personeel formeel is over het gebeurde.

-Dat dergelijke feiten absoluut niet kunnen worden getolereerd, en een aangepaste sanctie zich opdringt.

-Dat hij door zijn dreigende taal en houding uiting geeft aan een totaal gebrek aan respect voor het personeel.".

IV. Onderzoek van de vordering

4. Overeenkomstig artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden, dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat de zaak hoogdringend is.

Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Het aangevoerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel

5.1. De verzoeker voert als moeilijk te herstellen ernstig nadeel aan dat de bestreden tuchtsanctie een bijzonder grote invloed op zijn bewegingsvrijheid binnen de

gevangenis en op zijn contacten met de buitenwereld heeft. Zo mag hij slechts één persoon per dag bellen buiten zijn raadsman. Bovendien kan de door hem gemaakte aanspraak op een voorwaardelijke invrijheidstelling door de tuchtsanctie gehypothekeerd worden. De tuchtsanctie kan volgens de verzoeker voorts ook, zoals zou blijken uit de toelichting gehecht aan de tuchtsanctie, uitgebreid worden in het licht van een zogenaamde "paviljoenweigering", omtrent de inhoud waarvan totaal geen duidelijkheid zou bestaan.

5.2. Met het oog op het beoordelen van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel wijst de verzoeker ook op de door hem aangevoerde ernstig middelen, in het bijzonder naar de schending van "de ministeriële omzendbrief 1777" en de daaruit voortvloeiende uitdrukkelijke motiveringsplicht in hoofde van de gevangenisdirecteur, en het feit dat hij geen eerlijk proces kreeg en zijn rechten van verdediging niet werden gerespecteerd.

5.3. Tot slot betoogt de verzoeker dat hij, in geval de bestreden beslissing niet wordt geschorst, gedurende één maand geen telefonisch contact met zijn echtgenoot zal kunnen hebben.

Beoordeling

6.1. De grondvoorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel maakt, naast de ernst van de aangevoerde middelen, een aparte wettelijke voorwaarde uit om tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te kunnen besluiten. Verzoekers verwijzing naar de door hem aangevoerde ernstige middelen, in het bijzonder naar de schending van "de ministeriële omzendbrief 1777" en de daaruit voortvloeiende uitdrukkelijke motiveringsplicht in hoofde van de gevangenisdirecteur en het feit dat hij geen eerlijk proces kreeg en zijn rechten van verdediging niet werden gerespecteerd, is derhalve niet van aard om een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in zijnen hoofde aan te tonen.

6.2. De verzoeker moet in zijn verzoekschrift duidelijk en concreet aangeven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat hij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte ondergaat of dreigt te ondergaan. Hij mag zich niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar moet integendeel concrete gegevens aanvoeren waaruit blijkt dat hij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of kan ondergaan, zodat de Raad van State met voldoende precisie kan

nagaan of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is, en het voor de verwerende partij mogelijk is om zich met kennis van zaken tegen de door de verzoeker aangehaalde feiten en argumenten te verdedigen.

Het betoog van de verzoeker dat de bestreden tuchtsanctie een bijzonder grote invloed op zijn bewegingsvrijheid binnen de gevangenis en op zijn contacten met de buitenwereld heeft, omvat slechts algemeenheden en toont niet op afdoende concrete wijze aan welke impact de tuchtstraf op zijn persoonlijke situatie heeft. De door de verzoeker aangevoerde omstandigheid dat hij buiten zijn raadsman slechts één persoon per dag mag bellen -en dit gedurende tien dagen- betreft geen nadeel dat dermate ernstig moet worden bevonden dat het de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zou verantwoorden.

6.3. Het betoog van de verzoeker dat de door hem gemaakte aanspraak op een voorwaardelijke invrijheidstelling door de tuchtsanctie gehypothekeerd kan worden, is niet concreet uitgewerkt en betreft overigens een hypothetisch nadeel.

6.4. Verzoekers betoog dat de tuchtsanctie, zoals zou blijken uit de toelichting gehecht aan de tuchtsanctie, kan uitgebreid worden in het licht van een zogenaamde “paviljoenweigering”, omtrent de inhoud waarvan volgens de verzoeker totaal geen duidelijkheid zou bestaan, is evenmin van aard een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in zijnen hoofde aan te tonen. In de bijlage bij het bestreden besluit wordt bepaald dat, indien de betrokkene de sanctie “afzondering op de celafdeling” wegens paviljoenweigering wordt opgelegd, hij gedurende een periode van 2 weken na de beëindiging van de sanctie “afzondering op de celafdeling” slechts kan genieten van één uur wandeling per dag en dit in de voormiddag van 10.30 u tot 11.30 u. Voorts mag de betrokkene in dat geval gedurende een periode van één maand niet deelnemen aan de gemeenschappelijk activiteiten (ontspanning, vorming, opleiding) en aan religieuze activiteiten. Het blijkt niet dat de bestreden tuchtsanctie aan de verzoeker werd opgelegd wegens “paviljoenweigering”, zodat de voormelde maatregelen op hem geen toepassing vinden.

6.5. Het betoog van de verzoeker dat hij, in geval de bestreden beslissing niet wordt geschorst, gedurende één maand geen telefonisch contact met zijn “echtgenoot” kan hebben, blijkt niet op zijn situatie betrekking te hebben en mist feitelijke grondslag.

Hieruit volgt dat niet voldaan is aan één van de bij artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de bestreden beslissing te kunnen bevelen.

Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt de vordering.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van tweeëntwintig maart tweeduizend en elf, door de Raad van State, XIVe kamer, samengesteld uit:

Stephan De Taeye, wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

met bijstand van

Joris Casneuf, griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

Joris Casneuf. **Stephan De Taeye.**